

Ἄς μὴν ἔσχῃ κανεῖς,
καὶ σὺ μὴ λησμονῆς,
μὰ πάντοτ' ἐνθυμοῦ.

Τὶ φόβον ἔπῃραν τότε
κοιμημάτων πατριῶν
καὶ καθερμὰ μαῖμοῦ.

Ἦτο μεγάλ' ἡ λύπη
καὶ ὁ πόνος κάθε φάρας,
καὶ ἔπεφταν τὰ λήπη
κάθε τραγῆς λαπάρας.

Σὰν ἀκουσαν ταμπούρα
ἐπαναστατικά
καὶ διεγερτικά.

Τότε τοὺς ἦλθε μοῦρα,
τοὺς ἦλθαν αὐγετοί,
τοὺς πῆγε ρικιτί.

Τότε κάθε φεουδάρχης δῶκε πρὶν δὲν ἐξυμνεῖτο,
πάει τὸ κουβαριναλῆκα,
καὶ δὲν νόμιζε κανέναν πῶς αὐτός ὁ τόπος ἦτο
τοῦ πατέρα του τσιφλικι.

Πάνε πονηρῆς καὶ δόλοι,
καὶ σὺφρόνως εἶπαν δλοὶ
πῶς θὰ βάλουν πλέον παύλα
ἔστα κομματικά τὰ φαῦλα.

Πῶς κανέναν δὲν θὰ θέλῃ
μὲ συναλλαγῆς νὰ δράσῃ,
καὶ χρῆσιανὰ τὰ τέλη
τῆς ζωῆς του θὰ περάσῃ.

Λύτρωσις Φασουλῆ,
καὶ μάς καὶ μοντὲς φιλί
μὲ κάθε συμπόλιτη.

Καὶ τότε, καθὼς ἔξορις,
μὰς ἦλθε καὶ ὁ Λευτέρης
ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη.

Κι ἔτρεξαν σὶνὸν νεόφερτο μὲ καρδιοκτύπι τόσοι,
καὶ ἤχησαν ἔθνοι περισσοί,
καὶ τότε φώναξε καὶ σὺ:
αὐτὸς Λευτέρης λέγεται καὶ θὰ μὰς λευθερώσῃ.

Γ'.

Φ. — Κι ἐγὼ τότε, παραλαίπα,
σὲ καμπόσους φίλους εἶπα:

Τοῦτος, ποῦρχει ἔδω πέρα,
καὶ εἶναι τώρα λατρευτός
καὶ γεραίρετ' ἐν τοῖς πρώτοις.

Βάσω σολιζήμα μιά μέρα
πῶς θὰ βαπτισθῇ καὶ αὐτὸς
τρισεκατάρατος προδοτῆς.

Τέτοια τότε μοῦπαν καὶ ἄλλοι,
καὶ ἔπιστράτευσις μεγάλη
ἔξωντάνεψε τὸ Γένος
καὶ ἄρπαξε σπαθὶ μὲ σθένος.

Κι ἡ βροντὴ διπλῶν πολέμων
συνεκλόνησε τὸν Αἶμον,
καὶ ἐπέταξε παιδιὰ σὲ βουνὰ καὶ σὲ λαγκάδια
καὶ ἐπλημύθησαν μὲ φῶς ἀτελείωτα σκοτάδια.

Καὶ λευκοφῶραις λευθερῆς
ξανασκοποῦσαν βγάγια,
καὶ αἰμάτωνσαν παλληκαριῆς
τὰ χρώματά μας τάγια.

Τὶ περηφάνειαις τότε καὶ τί τιμαῖς ἐκείναις,
τί δάφναις, τί μυρσίναις!
Ἐβρόντησαν καὶ ἡ λαχτάρις τῶν σκλάβων ἡ κορφαῖς:
σὰν εἶδαν τὴν γαλάζια πῶς ἀτραφετὴ καὶ ἔβρόντα,
καὶ ἐκείνων τῶν ἀρχαίων Ὀλύμπων ἡ κορφαῖς
ἀπὸ σαράντα ποῦσαν ἐφάνηκαν ὀγδόντα.

Ἐβλεπες γύρω τάφος ἡρωϊκῶν Πανθέων,
καὶ ἔσβηναν μαύραις λύπαις,
καὶ ἔφευγαν μαῦροι γύπες,
ποῦ κρυφοτρῶν τὰ σπλάγχνα μαρτύρων Προμηθεῶν.

Καὶ τότε ἔβροσε σκληριά,
καὶ κόσμος ἐτραγοῦδα
σὰν κούταξε χορὸς προβιά
τοῦ Κροῦμου τὴν Ἀρκοῦδα.

Ἐκούταξε μὲ δάκρυα καὶ ὁ Τούρκος ὁ γεγῆς
τὸ φρεῖ του σὲ τὸ χῶμα,
μὰ τῶδε καὶ γὰρ δόλωμα σὲ κάποιαις ἐκλογαῖς
ἔστου Γούναρη τὸ κόμμα.

Τρεῖς μεγάλας ἐπέτειους δοξαζῶ, μὰ τὴν τρίτην,
τὴν ἀναθεματισθεῖσαν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην,
ἐστὴν Σκηπὴν τῶν Ὀλυμπίων πρῶτα θὰ τὴν ἀπαγ
καὶ κατόπιν θὰ τὴν βάλω μὲς σὲ τὸ προσεχές μας φύλλο [γεῖλω].

Γάμος εὐτυχισμένος καὶ ἀλήθερα ταρορασμένος.

Χαρίλαος ὁ Καλιοντιῆς, νέος γνωστοῦ μας οἴκου,
εὐτύχησε νὰ νυμφευθῇ
μὲ κόρην χαριτοβοιδή,
τὴν Εὐσταθίαν Λάσκαρη, τοῦ προσφιλοῦς μας Νίκου
Κι ὁ Φασουλῆς τοὺς εὐχεται νὰ ζουν αὐτὰ τὰ χρόνια
δοθὲν πράγματα πολὺτιμα, εὖ καὶ μακαρόνια.